

રાક્ષસોની રમૂજ

પાઠ ૧ લો.

એક ગામમાં આપણા વિલાસી વેતીઆણ રહેતા હતા અને પ્રવિણ હતા તેમને મિત્ર દંદાનો ધૂધો બહુજ વહાના હતા તેની જડાઈના ગયો જારે ડાહ્યો બલાસ થઈ ત્યારે તેમની પાસે માત્ર બે દોરમનુ નાનાજ પાણી હતા નસરના હરીએ ખોરાકની તગતના કેટલાક મુન ન રજા આવી તેમા આ આપણા અભાગીઆ વે

કરવા લાગ્યા હવે ત્રિગણ થઈ રમતુ હતા કરવા લાગ્યા કે મને જ જો રક્ષો જેના સોમનાઓ જ તેા માગમા એટલી શક્તિ છે કે પોતા મોટા રાજના તા ખખનાઓ ખાલી કરાવુ. ધારેલુ તપ પાર પાડાને તે પાસેના જગલમા ગાલવા લાખ્યો હજુતો બાર ડગલા થુના ભર્યા નથી તેટલામા તેા બાઈના પગ ભારે થયા, થાક ભરી આવ્યો, અને આરામ લેવાને જાડની નીચે બેસી ગયા, સાગ નસીએ મનમાં ધારેલા નિયાર એક પછી એક ખુનો આવતા જતા હતા તેટલામા પાચ હાથ એક કુતમ-નજરે પડ્યો તે જોરાવ પામેના છ જાડેનો

આપણા વેતિઆજી સાહેબતો ચમક્યા તેમના પટમાયા પાણી સુકાઈ ગયું. અને હોસ ઉડી ગયા. “જોઈતું હતું આ ને વધે બતાવ્યું” એ મીસાલે હજી “દે તો આવી મળી એ વા આનંદથી ઉસ્કેરાઈ ગયા તરત થયા અને આ આવેલા રાક્ષસી પુરુશને સત્કારથી બેસાડ્યો. વેતિઆજી એ હવે વાત સર કરી “તમે મારી ચાકરીમાં રહેશો તેણે પુછ્યું.” “મોટી ખુશીથી” રાક્ષસે જવાબ દીધો “પણ પહેલા આ બલતણનો ભારો મારી માને આપી આવું” એટલું કહીને ચાલે પકડી. વેતિઆજીની નજરથી હજી તો તે ફર ગયો મૂંઝી એટલામાં પાસેના જ ગલમાંથી એકદમ “ઝાડોને હાથમાં લઈ માથે ચુકી ચાલ્યો ધેર આવતાજ ને” ભાર ખુણે નાખી તે પાછો સપાટાબધ આપણા પાઈબધ નજીક આવી ઉભો “આ હવે આ

જનઆના કાંઈ નવા જુની-કૂંડું અને સુખ ભરીયું” વેતિઆજી કહ્યું અને બને રસ્તે પડ્યા. ચાલતા એક શીકારીની બેઠ થઈ જે પોતાની બધુકે ઉંચું કરી આખની કીકીને ટાંકતો હતો “શીકારી સાહેબ બધું કોની તરફ તાકી છે” વેતિઆજી અજાણ્ય થઈ પુછ્યું, “અહીંથી આશરે બે માઈલ ઉપર એક ઝાડ છે તે ઝાડની એક કાળ ઉપર માખી બેઠી છે તેની કાળી આખમાં જ્યાં ખુણે જે બી મારવાના ધરાદા છે.” શીકારીએ જવાબ દીધો “

તમે અમારી સાથે આવશે જાન કરીશું” શીકાર પોતાનો રસ્તો પ.

મ સંમળણુ ' વેતીઆ માણસે કહયુ' 'આપણે છ જાણુ
 દુનિઆમા કાંઈ નવુ જાણુ કુગળુ' 'મારા મિત્ર વાચનારાએ
 આપણુ વેતિઆ નાણુમના પાંચે આકુળેમા જુદી જુદી જાનના
 જુલો સહવા છે, તેમી નજીએ બધા કેવી સીતે ઉપચારી થઈ
 થકશે તે મારે કહયાનુ જે માટે ધ્યાન દહને સમજાએ. હવે
 આ રાક્ષસેએ આગ । પગસાં ભરવાં એકસમાં તે એક છે
 હે વચ્ચે આવી પહોચ્યા. તે સેહરના રાજાએ બીકુ ફરચુ
 કે 'કાઈ પગ માણસ મારી છોકરી સાથે સરત દોડીને છ
 તરી તે તેને મારી છોકરી પરાણાવીગ અને ,રક્ષી તે તે
 નુ માથુ જયુ સમજયુ' 'કાઈનો હિમ્મત વાણી નહીં. આ
 પર્ આજણુ વેતિઆ છ સાહેબે આગળ આવીને બીકુ .૫
 કહયુ ને રાજાને કહયુ કે 'મરિ પદલે મારો વાકર દો
 કજે એકે રાજા હોય તે હુ તે સરત કણુલ કડે છુ' 'હા
 કીધા કે પેલા છે મુસાફરાને કેહા આપ કે તમા સર
 આ સંવારે દસ વાગતે રાજાને ઘેર જમવા આવજો. આ સા
 ને પેલા છ મુસાફરો ઘણાજ ખુશી થયા ને દસ
 જ રાજાને ઘેર જમવાને આલ્યા રાજાએ તેમ
 આરડામાં બેસવાને કહયુ ને ઉપર નીચે સર
 થી જડેલુ હંતુ ને બારીઆ તથા બાર
 લોખંડના હતા: આ આરડામાં રાજાએ
 ને દરેક જાતના સ્વાદિષ્ટ લોભન તથા ફ
 ને આજણુએ મુસાફરાના કોકથી
 લામા હતી કે ખાઈ ત્યાં શુધી
 ને હીંચું પણ બેસુ તહીં.

કહેવાશે. ” રાજાએ કહ્યું. રાજાએ એક બેને ત્રણ માણસ
એટલામા તો લગડાએ તથા રાજાની છોકરીએ દાઢવાનું
રાફ કીધું, પણ એક પછક વારમા લગડાએ રાજાની છો
કરીને પાછળ મુઠી દીધી અને કુવા પાસે જઈ પહેલ્યતાજ
પાણીનો ખ્યાલો કુવામાથી ભરીને ઘર તરફ પાછો નીકળ્યો
જ્યારે અરધે રસ્તે આવ્યો ત્યારે જરા થાક લાગવાથી તે ઘે
ઠાના માથાની ઓપરી પડેલી હતી તે વકીઆ તરીકે મુકીને
જર ઊઠ્યા પછયે તેટલે વારમાતો પેસી રાજાનો છોકરી
તરતજ પોતો તુ ખ્યાલુ કુવામાથી ભરી પાછો ફરી અને જે
જગ્યાએ લગડો સુતો હતો તે જગ્યાએ આવી પહોંચી
ને તેણીએ પોતાના રાઉને સુતેલો જોઈને કહ્યું કે “ હવે
ક્યાં જવાના છે મારા હાથમા ખરાખર આવ્યો છે ” એમ
કહીને પેલો પાણીનો ખ્યાલો ઊધા વાળી દીધો ને આગળ ક
શક નહીં. એટની વારમા તો વેતિઆનો કબ્બો આ
ણે કાન પર ટોપી લટકાવો હતી તે બોલો ઉડ્યો.

સોસોની રમુજ લાગ ર નો છપાઈ

ખાહાર પડ્યો છે.

” “ખર દેશાભિમાન ” “પૈસાનો ખ્યાર ”
ચોરની રસીકતા ” એ શીવાઈ બીજી બધી

તાજુસ થમકી ઊડ્યો ને જુએએ તો પહેલુ પાણીનુ પ્યાલુ -
 ઠંધુ પડેલુએ ને રાજની ઊડી ઘણે દુર જતી રહી-તો પ
 હીમ્મત ન હારતી તરતજ ઉઠીને કુત્રાપાસે નેડાડે. પા
 ણી ભરયુ ને મોઠામોઠ પગલા ભરીને રાજની- ઊડીથી
 દસ મીનીટ પહેલા ધિર આંચો.

રાજએ લગડમાણસને હત્યો જોઈ બચેજા- ખેદજુ
 કત થયો કાગલ કે ચોતમની ઈંદરની અમ્મરત જેવીરુપસુ ફરી
 છોકરી એક કદરૂપા માણસને આપવા ચોગ્ય નથી ને વળી
 છોકરીનુ પાણી-મન ઉદસ થયેલુ જોઈ રાજએ કહ્યુ કે
 "મેલ તુ ખીલિતી નહી." મે સભા ભરીને એક ટુકિત
 રેમધી કાઢી છે તેથી કરીને તે તારી પાસે આવવાને પાણુ
 અશક્ત છે માટે મારી-પ્યારી છોકરી તુ ગલગતીના. મે તે
 ના જાટ જાચે. એમ કહી રાજએ એક વ્યાકરને પડકમ
 કાઢે કે મજા હ મુસાફરોને કહી આવ કે-તમે સરકે નજમડા
 આ સવારે-દસ વાગતે રાજને ઘેર જમવા આવજો. આ સાલ
 ને મેલ હ મુસાફરો ઘણાજ ખુશ થયા ને હસ જામતાઃ
 જ રાજને ઘેર જમવાને આવ્યા. રાજએ તેમને એક
 ચીરડામાં એસવાને કહ્યુ ને ઉપર નીચે સરક જોખડ
 િ જડેલુ હતુ ને ખારીઆ તથા ખારણાઓ પાણુ
 પાખંડના હતા. આ ચીરડામાં રાજએ હ મુસાફરોને વા
 દરેક જાતના ફવાઈદ બોબન તથા ફળફાદી મુક્યાં હ
 નજાઓને મુસાફરીના ચાકથી એક-કકટી
 ના હતી કે ખાધું ત્યાં ગ

1 ને ઊંચુ પાણુ જોય

૧ મોઝાને હુકમ કીધા કે " તઝો નહીં દેખે તેમ આશ્તો
 ૨ હીન બારણા બંધ કરી કે અને આરઘની નીચે છાણ
 ૩ ની હોળી ખડકી મુક એટલે તેઓ અદરના અદર બકારા
 ૪ થી ગુમગાઈને બળી મળે " ચાકરે તો રાજાના હુકમ મના
 ૫ ળે કર્યું. ખાઈ રહ્યા પછી પેલા મુસાફરો જરા સાત થયા
 ૬ એટલે આરઘની અદર બકારો થવા લાગ્યો. તેઓએ વિ
 ૭ ચારયુ કે આપણે બહુ ખાધું છે ને કમાડ તથા બારાઓ
 ૮ પાગ લોખંડની છે તેથી જરા ગરમી થાય તેમા નવાઈ ન
 ૯ હી પાણુ ધીમે ધીમે નો બકારો એટલો વધતો ગયો કે તેઓ
 ૧૦ થી આખરે ખમાયુ નહી. તથા બારણા ઉઘાડવાનો ઇરાદો
 ૧૧ કીધાને તેઓ બારણા ઉઘાડવાને જાય છે પણ તેઓનો મો
 ૧૨ ટો અમળો એ હતો કે બારણા ઉઘડ્યા નહી પડતાતો-તે
 ૧૩ ઝો મનની અદર ગભરાઈ લાગ્યા ને કહ્યું કે આખર
 ૧૪ કેટલા રાજાએ અમોને આવી નાખ્યાને કર્યું હશે-એમો
 ૧૫ ન શક નહીં-એમની ખરમા ના વૈત્તિઆનો કચો સા
 ૧૬ ડર નેણે કાન પર ટોપી લટકાવો હતી તે બોલી ઉઠ્યો.

રાક્ષસોત્તો રમુજ સાગ ર નો છપાઈ

ખાહાર પડ્યો છે.

"ગૃહસ્થની ગર્મત" "ખરૂં દેશાભિમાન" "વૈસાનો ખાર"
 "નિતિ જી" "ચોરની રસીકતા" એ શીવાજી ખીજી મ

માંદવી પ્રાઈવટ ટ્યુશન.

સવાર તથા સાંજનો ક્લાસ.

માંદવી બ'દર પર રોડે નરસી નાથાના દેરા સરની
ન. ૩૦૧) ત્રીજો મંજલે)

આ ૨

પાતી કેળવણી

૧-પ્રથમ રાત્રના સાત

આ સુધીમાં થઈ બુક સુધી

જેવા વિદ્યાર્થીઓને આપાર

ધી કેળવણી આપવામાં

સે તે જેમ કે જેક બીજા સાથે અગ્રેજ બાપામાં વાત ચર્ચ

લાઈવી કરી શકાએ તેમજ શબ્દશિક્ષાએ તથા વીજાચત

કેશાવરને લગતા કામઝો અરજીઓ તર ચીઠી પત્રોએ સારી

લખતાં વાંચતા આવડે હતાદી બાબતો શીખવામાં આવશે

કે કીપીંગ" ને બદલે "મદ્રાસ કમરસીઅલ કોર્સપોન્ડન્સ

ખવામાં આવશે તેનું લવાજમ દરમાસે રૂ. ૨) બીમાર્માં અ

-બીજી દિવસે રકુલમાં જતા વિદ્યાર્થીઓ ને એવું

જાહેર થશે

